

forslags Fremsættelse i Landstinget i 1917—18 fremkom nogen anden Oplysning i saa Henseende fra Ministeren, søgte Landstingets Udvalg at fremme Sagen paa det af Folketinget fastsatte Grundlag. „I December Maaned“ — hedder det i den af Landstingets Udvalg afgivne Betænkning — „modtog Udvalget imidlertid Meddelelse fra Landbrugsministeren om, at ifølge indhentede Oplysninger vilde det Antal Fæste- og Lejehuse, som Lovforslaget tog Sigte paa, kun andrage i alt 1028 Huse. . . . Da det Grundlag, paa hvilket Lovforslaget var bygget, saaledes havde vist sig at være aldeles forkert, og da de Forudsætninger, under hvilke Sagen hidtil havde været Genstand for Behandling i Rigsdagen, som Følge deraf ikke længere var til Stede, søgte Udvalget en Forhandling med Landbrugsministeren for i Forening med ham at overveje, paa hvilken Maade man nu med de foreliggende Oplysninger for Øje bedst kunde fremme Sagen“. Under denne Forhandling hedder det saa videre, „henstillede Ministeren, at man i Stedet for som i Lovforslaget at paabyde Tvangssalg for et mindre Antal Fæste- og Lejehuse skulde fastsætte nærmere bestemte Regler for Brug af Huse paa Landet, der kunde tjene som Beskyttelse for Brugerne af disse. Lovforslaget skulde derefter omfatte dels Bestemmelser vedrørende Fæstegodsets Overgang til Selveje og dels Bestemmelser vedrørende Brug af Huse paa Landet, og Ministeren vilde, saafremt den fremsatte Tanke maatte finde Tilslutning i Udvalget, være villig til at lade udarbejde et Lovudkast i den angivne Retning“. Udvalget fandt under de foreliggende Omstændigheder at kunne slutte sig dertil, og efter at Ministerens Forslag var udarbejdet og tilstillet Udvalget, har dette været lagt til Grund for den videre Behandling af Sagen. Om adskillige af de foreslaede Bestemmelser var Meningerne ret afvigende. Imidlertid lykkedes det dog at samle et Flertal i Udvalget (Udvalget med Undtagelse af Godskesen og Piper) om en helt ny Affattelse af Lovforslaget, hvorefter det tilbageværende Fæstegods formentlig vil kunne overgaa til Selveje paa rimelige Betingelser, medens der samtidig tilvejebringes mere betryggende og mere tidssvarende Brugsforhold for et betydeligt Antal Husmandsbrug omkring i Landet. Det nye Lovforslag havde i Hovedsagen samme Indhold som den vedtagne Lov fik. Dog skete der ved 3. Behandling i Landstinget nogle enkelte Ændringer, delvis i Overensstemmelse med, hvad Mindretallet (Godskesen og Piper) havde foreslaaet ved 2. Behandling. Saaledes skulde efter det oprindelige Flertals-Forslag en Ejer kun, hvor „ganske særlige Forhold taler derfor“, kunne foretage Magelæg mellem Bondejord og Hovedgaardsjord; dette ændredes som ovfr. angivet. Fremdeles ændredes Flertallets Forslag vedrørende Værdiansættelsen for